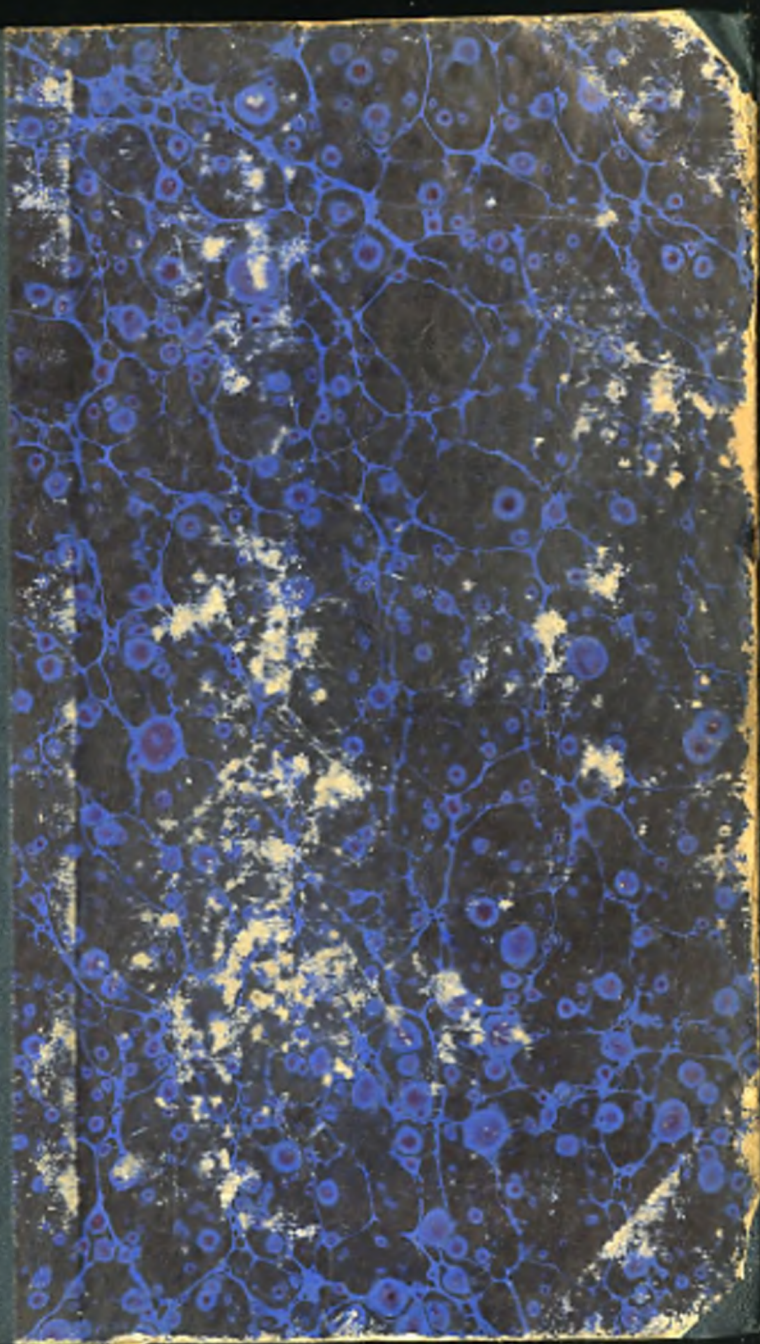

Politikai
röpiratok,

77.

77
582

IMA ÉS EMLÉKBESZÉD.

TARTOTTA

DEÁK FERENCZ GYÁSZÜNNEPÉLYÉN

1876. ÉV FEBRUÁR 8-ÁN

A NAGYKÖRÖSI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN

FILÓ LAJOS,

NAGYKÖRÖSI REFORMÁTUS LELEKÉSZ.

8.

Ar. 20kr.

BUDAPEST.

KIADJA PETRIK GÉZA.
1876.

Herbst. példány.

PETRIK GÉZA kiadványai.

- Ballagi Mór.** A héber nyelv elemi tankönyve. 2-ik átdolgozott kiadását eszközölte Dr. Goldzieher Ignác. Pest, 1872. 2 frt.
- Batizfalvi István.** Keresztyén hittan az evang. gymnasiumok felsőbb osztályai számára. Palmer, Petri és Nitsch után. Pest, 1872. 70 kr.
- Bartók János.** Népszerű egyházi beszédek. Első kötet. Miskolcz, 1872. 1 frt 40 kr.
Második kötet. S.-Patak, 1875. 1 frt 80 kr.
- Bocsor Lajos.** Biblia-ismertetés. A gymnasiumok I. és II. oszt. számára kézikönyvül. Kecskemét. 1871. 60 kr.
- Czelder Márton.** Vasárnapi, ünnepi és alkalmi imádságok templomi használatra. Pest, 1859. Kötve 2 frt 50 kr.
- Dósa Elek.** Az erdélyhoni evang.-reformátusok egyházi jogtana. Pest, 1863. 1 frt 60 kr.
- Elefánt Mihály.** Hit, remény, szeretet. Halotti énekek és imák. Pest, 1862. 80 kr.
- Fábián Dániel.** Népszerű egyházi beszédek egy egész évre. Pest, 1871. 3 frt.
 » Népszerű halotti beszédek. Sajtó alatt.
 » Ünnepi, közönséges, vasárnapi és alkalmi imák. Egyházi használatra. Pest, 1869. 1 frt 80 kr., kötve 2 frt 30 kr.
- Fábián Mihály.** Az istenországa. Az evang. példázatok szerint egyházi beszédekben. Schweizer S. nyomán. Pécs, 1875. 1 frt 80 kr.
 » Kalauz a földgömb használatához, néptanítók számára. Harmad. kiadás. Pest, 1871. . . . 40 kr.
 » Gusztáv Adolf életrajza. Pécs, 1874. . . . 40 kr.
 » Németh J. és Tomori J. Halotti bucsuzatok. Eszék, 1858. 1 frt 30 kr.
- Fabó András.** Rajzok a magyar protestantismus történeléből. Pest, 1868. 1 frt 60 kr.
 » Beythe István életrajza. Pest, 1866 . . . 60 kr.

IMA ÉS EMLÉKBESZÉD.

— 1861 —

TARTOTTA

DEÁK FERENCZ GYÁSZÜNNEPÉLYÉN

1876. ÉV FEBRUÁR 8-ÁN

A NAGYKÖRÖSI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN

FILŐ LAJOS,

NAGYKÖRÖSI REFORMÁTUS LELEKÉSZ.

BUDAPEST.

KIADJA PETRIK GÉZA.

1876.

L1575200167064

IMA és EMLÉKESZŐ

2. Sám. III. 38. Nem tudjátok-e, hogy fejedelem, és nagy fejedelem
esett ma el az izráel népe közül?

DE BALLAGI GÉZA

Előima.

Gyászünnepélyre jöttünk egybe szent há-
zadban, vigasztalásnak Istene! mert a hazának
közös vesztesége és bánata szomorúságra hiv
minket is, e hazának gyermekeit...

Oh, hát a nagyok és dicsők, kik egész
éltöket a közjó előmozdítására szentelik, a
hazának oszlopemberei, vezérlő csillagai sin-
csenek-e kivéve a mulandóságnak közös sorsa
alól?!

Porból lettél és porrá kell lenned: e
megrendítő szózatot fuallja felénk hazánk s
nemzetünk nagy halottjának gyászravatala mel-
lől is, a sírok hideg szellője.

Uram! mi e gyászalkalommal is meghaj-
lunk nagyságod előtt; megismerjük, hogy te
vagy az élet és halál ura, a népek és nemzetek
sorsának intézője s veszteségünk fájó érzésé-

ben, honfiúi bánatunkban, nálad, szent vallásunkban keresünk vigasztalást.

Erőnek és hatalomnak Istene! tekints kegyelemmel e gyászba öltözött nemzetre s légy annak védője, vigasztalója és megáldója.

Engedd meg egyszersmind, hogy ezen gyászünnepevényen a hazafiúi és erkölcsi nagyságnak az érdemlett tiszteletet, nevednek dicsőségére, meghozhassuk.

Hazánk elhunyt nagy fiának pedig, ki a nemes harczot megharcolta s pályáját dicsőn megfutotta, adj békés nyugalmat síri ágyán, áldott emlékezetet e nemzet szívében és örök életet az egekben. Amen.

Emlékbeszéd.

Hazánk, nemzetünk nagy halottja, *Deák Ferencz* csendesén aluszsza immár síri álmait. Joga volt hozzá is, mint emberhez, a földnek: és a föld magához vette tőle azt, a mi az övé vala. A meghidegült tetemek néhány nap óta ott nyugszanak már a budapesti temető tiszteletes magányában...

És *Deák Ferencz* mégis a mienk maradt. Ő neki e nemzethez, és e nemzetnek ő hozzá örök joga van. Sír és koporsó őt tőlünk egészen el nem rabolhatta.

S mi, gyászoló gyülekezet! egybegyültünk most, hogy fris könyekkel nedvesítsük koporsóját annak, kinek ravatalánál egy nemzet könyezett, és a ki meghalva is él mindaddig, míg a történelem hazánkról szólni fog...

De miként adjak én méltóképen kifejezést azon hazafiúi fájdalomnak és tiszteletnek, mely *Deák Ferencz* elhunytánál szívünket eltölti?!

E gyászünnepélynek súlyt nem azon elröppenő szavak adhatnak, melyeket én ez alkalommal mondandó vagyok; hanem egyrésről maga ez ünnepély nagyszerű tárgya, másrésről azon kiváló körülmény, hogy ezt *egyháztanácsunk, egyházunk részéről, minden felsőbb rendelet nélkül, a hazafiúi és erkölcsi nagyság iránti őszinte hódolatból rendezte...*

Ne várjátok, hogy én a nagy halott érdemeit elsoroljam. Országos férfiak, ki vele együtt működtek, e feladat nagyságánál tartózkodtak képességökre hivatkozni s kijelentették, hogy azt illetékesen csak a történet másája teheti.

Ne várjátok azt sem, hogy én e gyásztisztelet alkalmával az üdvezültnek életrajzát, az egyes adatok lánczolatos összefüzése által, vázolni akarjam. Szívünk, lelkünk a nagy halott emlékénel sokkal ünnepélyesebb hangulatban van, mintsem hogy most az ő élettörténete mozaikdarabjainak összeillesztésével foglalkozunk. És ki is az közülünk, a ki csak most hallana először *Deák Ferenczről*, és a ki őt nem ismerné még?! Ő mindnyájunk előtt jól ismert s minden életrajzi ecsetelés nélkül is, egész nagyságában áll előttünk, mint hazánk történetének egyik legkiválóbb, legtiszteletreméltóbb alakja.

De legkevésbé várjátok tőlem, hogy én az ő általa képviselt politikai irányról s az ő személyével és működésével szorosán összefüggő országos állapotokról szóljak. Ez a feladat teljesen kívül esik egyházi gyászünnepegyünk keretén. Az más körök, más idők és más alkalmak számára marad fenhagyva.

Ezen szószéken, a nagy halott életéből, csak azon mozzanat kiemelésének lehet helye, a mire nézve e hazának minden gyermeke, minden honfi és minden honleány, különbség nélkül, egy közös és osztatlan érzelemtől van áthatva. És ez, *a drága életnek elhunytja és az a feletti méltó fájdalom!*...

Az 1876. év januárius 28-dikát gyászbe-tükkel véste be hazánk évkönyvének lapjára a történelem. *Deák Ferencz* életfáklyája, mely több mint negyven évig a haza szent ügyéért világolt, 73-dik éves korában, azon napon lob-bant el; — és mintha a tenger háborgó hullámainál a világitó-torony lámpája aludt volna ki: egyszerre sötét lett e hazában; sötét és mély gyász e nemzet millióinak szívében...

Soha nem tapasztalt jelenetnek valánk tanúi... A gyász hír, mint tompa moraj zú-gása, villámgyorsasággal járta be Kárpátoktól Adriáig e hazát. Minden honfiúi szívet egy-szerre e bús gondolat, mint éles tűr, járta át:

Deák Ferencz meghalt! A főváros és vele együtt az egész ország képe egyszerre megváltozott. Gyászlobogók tüzetek ki mindenfelé köz-, sőt magánépületekre is. A lapok különbség nélkül gyászszegélyzetten jelentek meg s az elhunyt feletti fájdalmat a legnagyobb meghatottsággal tolmácsolták. Még azon pártnak közlönye is, mely Deák Ferencz politikai zászlójához nem tartozik, a legnagyobb elismeréssel szolt a nagy halotról. Mig ő a gyászravalon pihent, megszűnt e hazában minden politikai küzdelem; minden véleménykülönbség elenyészett s a fővárosban minden vigalom zaja elnémult. Érezte mindenki, hogy az üdvezült, bár életében különösebben egy nagy politikai párté vala, mint annak vezére és éltető lelke, most halálával mindnyájunké lett. *Ő a nemzet halottja*, kinek elhunytá felett a közfájdalomban a fejedelemtől kezdve le, az egyszerű falusi földművesig, mindenki osztozik, és a kiben a haza és a trón veszteségét úgy Budavár ormán a királyi palota, mint az ország távolvidékének község házai gyászlobogókkal hirdetik. Sőt még a szomszéd népek és nemzetek, az összes művelt világ közlönyei is, egyhangulag a legfényesebb elismerés jeleivel emlékeztek meg *Deák Ferenczünkről* s hozták meg gyászravalatához a nemzet vesztesége feletti fájó részvétet.

E hó 3-dika, midőn a nagy halott a sir nyugalmának átadaték, egy nemzet tisztelete volt egyik legnagyobb fiának gyászeltakarításánál; oly tisztelet, melylyel nem csak az üdvözült lőn megdicsőítve, de maga a nemzet is magát, az összes művelt világ előtt, a legnemesebben tisztelte meg...

És mi volt ez a férfuban, a mi az ő elhunytánál egy nemzetet volt képes egyszerre gyászba öltöztetni? minek tulajdonítsuk a tiszteletnek és kegyeletnek azt az ömlő árvát, a minő ily mérvben és magasztosságban, még e haza egyetlen polgárának koporsójánál sem nyilvánult?

Igaz, hogy hevülő, lobbanékony természetünknel fogva, örömben és fájdalomban, haragban és szeretetben, kedélyünk könnyen enged a külső benyomásoknak s a közhangulat minden erősebb nyomása alatt, mintegy sodortatva érezzük magunkat: de *Deák Ferenc* elhunytánál, a köztisztelet és részvét nyilvánulásának ennél sokkal mélyebb, bensőbb és erősebb okalapja is volt.

Az ő életében az *erkölcsi nagyság* nyert páratlan, dicső kifejezést, és az ő halálában, nemzet és külföld ezen erkölcsi nagyságnak adta meg a hódoló tiszteletet.

Ha az ő élete egy mindnyájunk előtt 40 év óta nyitott könyv nem volna: tartózkodva kísérténém meg az ő erkölcsi nagyságának felmutatását, nehogy azt véljétek, mintha azon férfiut, ki soha magasztaltatni nem kívánt, sőt a dicsőítés külső jeleit magától még el is távolítja, tán érdemén felül magasztalom. Így azonban magatok fogjátok látni, hogy a mit én róla kiemelőleg mondandok, az a valóság mérvénél még jóval alantabb áll...

Kortársai őt, már életében, e névvel tisztelték meg: *a hazza bölcse*. S valóban, nála a legbonyolultabb és legfontosabb kérdéseknél is, a tiszta és átható belátás bámulatos vala. — Szózata nem annyira elragadt, mint inkább felvilágosított, meggyőzött és meghódított. — Ő ha szólt, mindig mintha százezrek és milliók lelkéből szólt volna, s oly egyszerűen és az emberi észnek oly természetes járása szerint szólt, még a legmagasb állami ügyek felett is, hogy őt hallva, az államférfiú épen úgy, mint az egyszerű honpolgár szinte ellenállhatlanul ragadtatott e vallomásra: »hisz épen ez az én gondolatom is!«

És a mi az ő értelmi magasságának s bölcsességének hódító bűverőt kölcsönzött, az, az ő *jellemének hófehér tisztasága s egész erkölcsi lényének kiemelkedő nagysága vala.*

Független, önálló kívánt lenni életében s az maradt mind végig. S valamint ő a maga lelke függetlenségét hiven megőrizte: úgy másoknak is személyi önállóságát és szabadságát mindig a legnagyobb tiszteletben tartotta.

Az igazságot kereste. Nem azt az igazságot, melyet az elmélet és képzelem emberei rózsaszínű papirosra jegyeznek, hanem a mit maga az élet és valóság ír elő. Ezen törekvés tette őt minden irányban mérsékeltté és igazságossá s még elvellenesei előtt is őszinte tisztelet tárgyává.

Az igazságkeresés utját soha semmiféle magánérdekének mellékösvényeivel nem hozta kapcsolatba. Az igazságkeresés utjában ő is tévedhetett, mert ember vala; de célja, szándéka, törekvése mindig tiszta és nemes volt, mert az igazság keresésében csak egy érdeket ismert ő, *a haza érdekét.*

Annál, a mit egyszer igazságul beismert, mint a szikla, rendületlenül megmaradt. Ő a tiszta és erős meggyőződés embere volt s személyében, a mi nem épen mindennapi tünevény, a politikát a morállal s a legtisztább emberszeretetet a legmélyebb honszeretettel egyesítette.

Egész negyvenéves nyilvános pályáján önzetlen, feddhetetlen, és minden szabadelvű

eszmének és intézménynek, ha azt a hazai viszonyokba beilleszthetőnek vélte, harczosa és pártolója volt. A törvényszerűségnek, a történelmi jogalapnak s az alkotmányos idomzatnak hű tisztelője s a békés alkotásnak mind végig következetes hive és bajnoka.

És mindezek mellett mily egyszerű vala ő, mint a hazának bármely más polgára; — de épen ezen egyszerűségében, az emberi, polgári és hazafiui élet mezején oly bámulatos erkölcsi nagyság, minőre példát az összes világtörténet is csak keveset mutathat fel, és a minek szemléleténél elszédül a lélek, és önkénytelenül tisztelettel hajlik meg a sziv!

Ezen erkölcsi nagyságánál, jellemének feddhetlen tisztaságánál, bölcs mérsékleténél és átható tiszta belátásánál fogva lett ő fent és alant bizalom és tisztelet tárgyává. Innen lehet kimagyaráznunk azon roppant és elhatározó befolyást, melynél fogva ő, bár a közhatalomnak nyilvános kezelője nem volt s még csak fényes címek és rendjelek birtokosa sem kívánt lenni, nem keresve is, e hazában a *békés időknek*, mondhatni *erkölcsi dictátorává* lőn...

Mi, most e gyászünnepélylyel, egyházunk részéről ezen *erkölcsi nagyságnak* hozzuk meg a tisztelet adaját.

Közülünk kevesen látták őt, még kevesebben beszéltek ő vele s legkevesebben lehettek az ő működésének közvetlen szemlélői: de az ő nagysága, mint fényes nap az ég borulatán keresztül, átvilágol mi hozzánk a sír homályából is, s azt hiszem, hogy az ő szelleme nem fogja elutasítani azon tiszteletet, melyet mi ez alkalommal, bár teljes egyszerűségben, de őszinte bensőséggel, az ő nagy emlékének áldozunk.

Az emberiség büszkén nevezi őt a maga tagjának; — a polgárisult világ a dicsók csarnokában jelölt ki helyet számára; — és mi e hazának szülőttei mindig kegyeletes tisztelettel s nemzeti magasztos önérzettel fogjuk őt a mienknek mondani.

A nagyok, haláluk után, osztatlan tulajdonai az emberiségnek, a polgárisult világnak, és osztatlan tulajdonai különösen azon hazának, melynek szentelték életüket.

Hazai történelmünk *Deák Ferenczben* egy nagy, kimagasodó alakkal népesedett. Az ő politikai alkotásait megváltoztathatja az idő: de erkölcsi nagyságát sem jelen, sem jövő nem döntheti meg. Az ő teste ott nyugszik a korporsóban; de az ő neve már ott van, hazánk legnagyobb nagyjainak díszes sorai között, a nemzeti kegyelet pantheonában.

Jelenünk szegényebb, történelmünk gazdagabbá lőn. Őrizzük a nemzeti tisztelet érzelmével az ő emlékét; mert erkölcsileg szegény az a nemzet, melynek történetéből nagy alakok nem magaslanak ki s még szegényebb az a nemzet, mely nagy férfainak emlékét sem kegyeli...

Deák Ferencz élete a hazaszeretetnek, a polgári erénynek, az erkölcsi nagyságnak evangéliomi könyve lesz e hazában az egymásután következő nemzedékek előtt. És boldog ifju, ki e könyvet tanulmánya tárgyává teendi; mert abból megtanulja, hogy miben rejlenek a valódi hatásnak tiszteletre méltó rugói, és hogy a haza szent ügyének oltára körül mily tiszta kézzel kell forgolódni...

Deák Ferencz lerótta a haza iránt, a mivel tartozott. Tiszta hűséggel, forró szeretettel, teljes önodaadással szolgálta mindvégig annak szent ügyét. Nemes példája által megmutatta, hogy a hazafiui lelkesültséget kitartással, bölcs mérséklettel és higgadt megfontolással miként kell párosítani, és hogy a haza sorsa felett a legválságosabb időkben is kétségbe esnünk nem szabad...

De a haza sem maradt adósa *Deák Ferencznek*. Ő megérte azt, a mit csak kevés küzdő nagyok érnek meg. Egy nemzet követte

szavát, és egy fejedelem tartotta tiszteletben tanácsát. És igyekezett a haza a maga nagy fiának ravatalánál is leróni tartozását... A férfi, ki életében a külső tiszteletjelek által szinte megközelíthetlen vala, most halálában, egy nemzet gyásztiszteletének tárgya lön. Koszorúkkal halmoztatott el koporsója annak, ki életében, fején koszorú s mellén kitüntetés helyett, tiszta lelkiismeretnél keblében, jutalmul egyebet hordani nem kívánt...

Méltólag és nemesen tette a haza, hogy a nemzeti tartozást leróni sietett. A legszomorubb állapot egy hazára nézve, ha a nemzet bármily szent tartozásánál s különösen nagyjainak hamvainál adósul marad. Ily adósság mindenkor a nemzet erkölcsi életének gyümölcsöző tökéjét veszélyezteti. S én hiszem, az adott nemes példa jogosít engem azon hazafiui reményre, hogy nemzetünk továbbra is, nagy fiai iránt, még ha azoknak életében nem tehetné is, de halálukban a tisztelet és kegyelet adaját leróni el nem mulasztandja. Hiszem és reménylem, hogy miként *Deák Ferencz* ravatalánál a küzdő hazafi pártok, a közös gyászban egymással különbség nélkül egyesültek: úgy továbbra is, valahányszor e haza egéről, a nemzetnek egy-egy fénylő csillaga fog lehullni az enyészet sirjába, mindannyiszor a gyászra-

vatalnál a pártok küzdelme elnémul s a nemzet mint egy test és egy lélek fog jelentkezni, hogy közös könyeket szenteljen a honfiúi fájdalomnak.

Ily könnyel áldozunk most mi is, vélemény, nézet, irány és osztálykülönbség nélkül, hazánk nagy fiának, *Deák Ferencznek* emlékinél. E könyvet egyházunk ejti a hazának közös vesztesége felett. Hadd vegyüljön az egyház könyje a haza és nemzet könyjeivel!

Ne csodálkozzék senki e könnyecseppen. Mert protestans egyházunk még mindig együtt örült és együtt sirt a haza géniuszával. Egyházunk a haza nagyjainak, nem tekintve a hitfelekezeti különbséget, mindig meghozta az érdemlett tiszteletet. Meghozni kívánta azt ez alkalommal is. Mert bár *Deák Ferenczet* más egyház számlálta tagjai közé: de ő azért a mienk is vala; mert a közös haza osztatlanul nevezte őt a magáénak. A mienk is, és mindnyájunké vala ő felekezeti különbség nélkül, a kik csak a vallási és lelkiismereti szabadságnak s a keresztyéni türelemnek és szeretetnek barátai vagyunk. Utolsó *nagy beszédében* is, melyet 1873-ban, a törvényhozó gyűlés palotájában, a *vallásügyi kérdés felett tartott*, a vallási szabadság, egyenlőség és viszonyosság szent ígét hangoztatá ő, épen azon elveket,

melyeket egyházunk is magáéinak vall, és a melyekről *egyházunk egyretemes conventje* egyhangulag kimondá, hogy azoknak alapján és szellemében óhajtja és reméli e hazában a vallásügyi kérdésnek legmegnyugtatóbb megoldását...

Oh azért, bánatos hazám! engedd meg, hogy nagy halottad koporsójához a világi nagyok fényes sora után a kicsinyek egyszerű serege is közeledhessék, és hogy arra a tisztelet és hála oly számos és egymást túlragyogó koszorúi mellé, én *a nagykőrösi hely. hitv. ref. egyház* nevében, a nagyság és érdem elismeréseül, egy szerény borostyán-ágot tűzhessek, a honfi bú és honfi gyász szentelt fájdalmával ugyan, de egyszersmind azon vallásos hittel és élő reménnyel: *hogy bár a hazá egyik főszlopmembere kidőlt; de az a nemzet, mely nagyjainak sorában egy Deák Ferencz magasztos emlékénel ihletet merithet, élni és virágozni fog e hazá földén.* Amen.

Mi Atyánk stb.

Dr. BALLAGI GEZA

Utófohász.

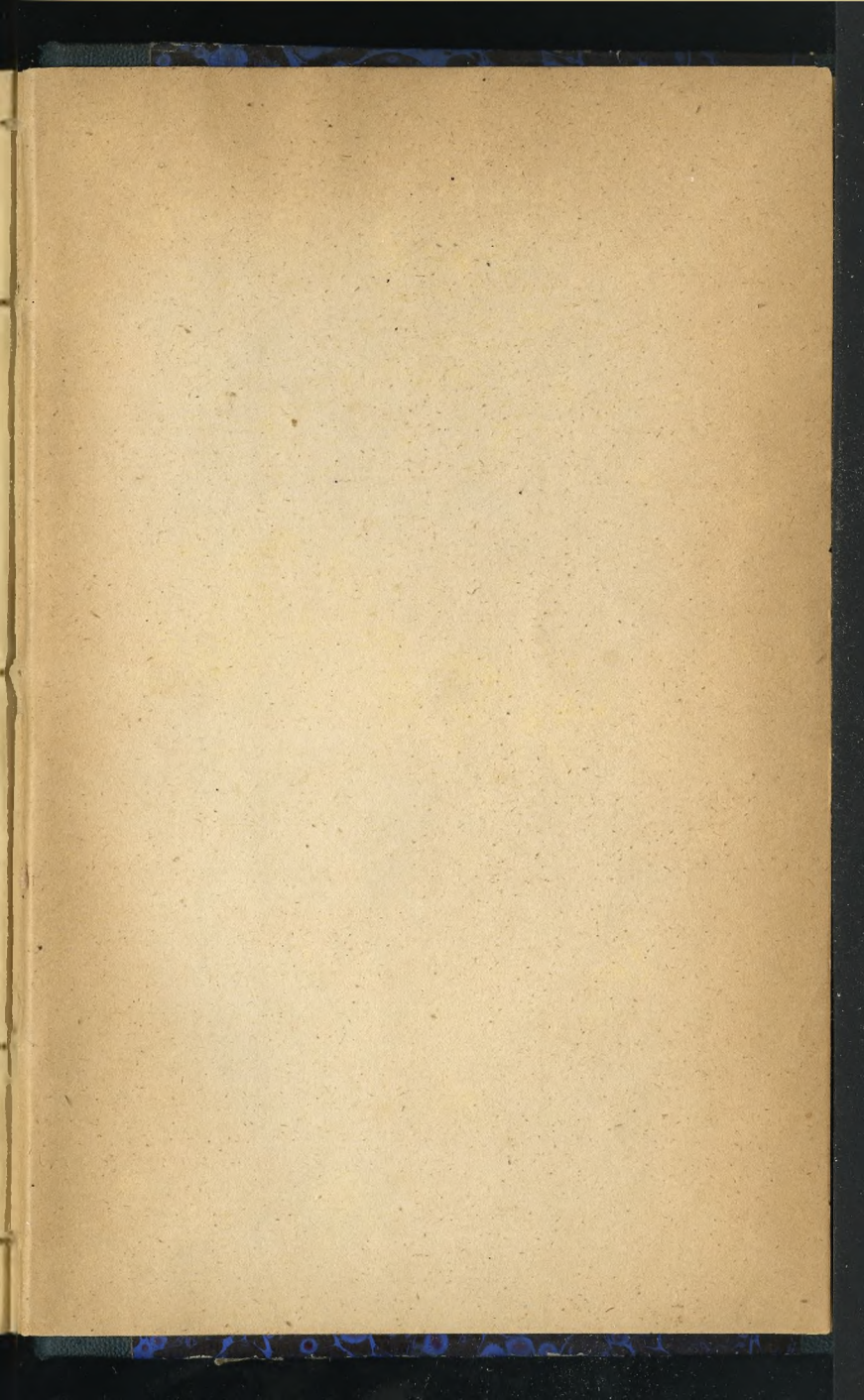
Az Atya, Fiu, Szentlélek Ur Isten, a teljes Szentháromság vigasztalja és áldja meg gyászban kesergő hazánkat és nemzetünket; a nemzet halottjának dicső életpéldáját és nagy szellemét tegye köztünk a haza üdvére gyümölcsözővé; ő neki pedig, felejthetlen nagy hazánkfiának adja meg az örök élet hervadhatlan koronáját. Amen.

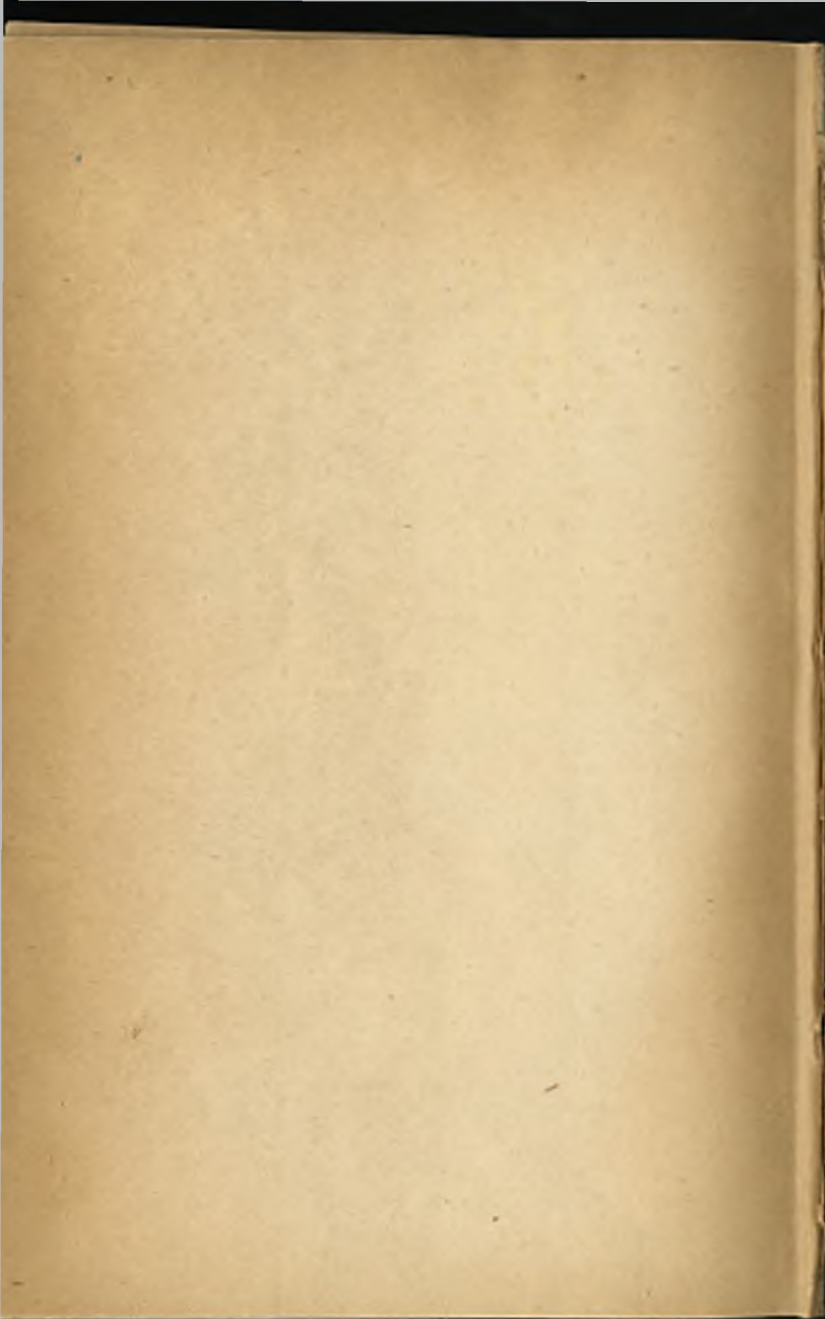
PETRIK GÉZA kiadványai.

- Fabó András.** A magyarországi ágost. vallásu evangelikusok történelmi emlékei. 3 kötet. Pest, 1861., 63., 65. Leszállított ára 5 frt.
- » A magyar- és erdélyországi mindkét vallásu evangelikusok okmánytára. Pest, 1869. Leszállított ára
1 frt 80 kr.
- Farkas József.** Egyház - történelem. Hase K. nyomán. 2 rész 3 kötetben. Pest, 1867. . . . 4 frt 50 kr.
- Fördös Lajos.** Kecskeméti lelkészi tár. A gyakorlati lelkészethez tartozó munkák gyűjteménye. 3 köt. Pest, 1870—71. Egy-egy kötet . . . 1 frt 40 kr.
- » és Szivos Mihály. Ábitatos hölgy. Elmékedések és imák művelt hölgyek számára. Harmadik kiadás. Pest, 1867. Vászonnkötésben 2 frt 40 kr., francia bőrkötésben 4 frt.
- Gerok.** Ünnepi egyházi beszédek. Ford. Kovács Lajos. Pest, 1870. 1 frt 20 kr.
- Günther Antal.** Gyorsirási oktató levelek. Pest, 1871.
1 frt 40 kr.
- Hátsek Ignác.** Magyarország protestáns községeinek térképe. Vászonnra huzva, tokban . . 6 frt 50 kr.
- Heiszler József.** Halotti egyházi beszédek. Budapest. 1876. 1 frt 60 kr.
- » Egyházi munkálatok. Második és harmadik kötet. Egyenként 1 frt 20 kr.
- Kerkapoly Károly.** Protestáns egyház-alkotmány, tekintettel történelmi fejlődésére. Pápa, 1860. . . . 1 frt.
- Marikovszky Gábor.** Protestáns halotti bucsúztatók, néptanítók használatára, 2 kötet. Pest, 1871—72. Egyenként 80 kr., mind a kettő egyben 1 frt 50 kr.
- Noszág János.** Bibliái történetek protest. népiskolák számára. Második kiadás. Pest, 1871. . . . 35 kr.
- Pálfy József.** A keresztyén anyaszentegyház története protest. ifjuság számára. Harmadik kiadás. Pest, 1871. 80 kr.
Ugyanaz. Kisebb kiadás népiskolák számára. Harmadik kiadás. Budapest, 1874. 36 kr.

PETRIK GÉZA kiadványai.

- Petrik János Jakab.** Vezérfonal a confirmációi oktatáshoz. Budapest. 1874. 20 kr.
- B. Pongrátz Emil.** Suezig és vissza. Utirajzok. 2 köt. Pest, 1870. Leszállított ára 1 frt.
- Révész Imre.** Dévai Biró Mátyás életrajza és irodalmi művei. Pest, 1863. 1 frt.
 » **Kalvin élete és a Kalvinizmus.** Második kiadás. Pest, 1864. 2 frt.
- Schwarz Károly.** Adalékok a legújabb theologia történetéhez. Fordította Kovács Albert. Pest, 1872. 5 frt.
- Sükösd Sámuel** halotti beszédei. Arad, 1858. 88 kr.
- Szabó Endre.** Vezérkönyv Fröbel Fr. foglalkoztató eszközei használatára. 31 könyomatu táblával. Pest, 1871. 2 frt 50 kr.
- Szabó Richárd.** Nők világa. Második kiadás. Pest, 1871. 2 frt 20 kr.,
 diszkötésben 3 frt 50 kr.
- Szalay László.** Államférfiak és szónokok könyve. 2 köt. Második kiadás. Pest, 1865. 6 frt.
- Szász Károly.** Különféle papi dolgozatok. 3 kötet. Pest, 1860. Egyenként 1 frt 75 kr.
- Székács József.** Összegyűjtött egyházi beszédei. Első kötet. Pest, 1871. 3 frt.
- K. Tóth Kálmán.** A reformáció története Magyarországon. Pest, 1872. 20 kr.
- Warga János.** Lélektan. Harmadik kiadás. Pest, 1869. Leszállított ára 50 kr.
 » **Gondolkodástan.** Harmadik kiadás. Pest, 1869. Leszállított ára 50 kr.
- Zilahy Imre.** Költemények. Pest, 1867. 1 frt.
 Diszkötésben 2 frt.
- Zilahy Károly.** Tréfás versek gyűjteménye. Pest, 1864. Leszállított ára 40 kr.

20.02

2012

